

Hálaadó Harangszó

2004. április 12. AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA

V. évf. 1. szám

Feltámadott! „Feltámadott az Úr biztonnyal!” (Lukács: 24: 34/B)

Húsvét reggelén arra a nagy feladatra vállalkozom, hogy a kételkedő és a mai modern, sok esetben hitetlen embert meggyőzzem Krisztus feltámadásáról. Igaz, hogy az evangélisták hol angyalt, hol embert említene, ezen ne ütközzünk meg. Tudjuk nagyon jól, hogy egyes emberekként változik a világkép: így Máté angyalt (Mt.28: 2-5), Márk embert (Mk.16:5-b), Lukács két embert (Lk.24: 4), ismét János két angyalt említ (Jn.20:12). Mindez nem homályosítja el a feltámadás tényét!

Az sem, hogy Arimáthiai József a keresztről levett Krisztus-testet egy ideiglenes sírba helyezte s onnan a maga új sírjába vitte, a sír szájára nagy követ hengerítvén. (Mt.27:60)

Feltesszük a kérdést: Hogy történt a feltámadás?

Hogy lehet az, hogy Krisztus öt sebből elvérzetten ki tudott jönni a sírboltból, melyet nehéz kötömb zárt el, sőt őrizték is, le volt zárva?(Mt.27:66)

Hogy tudott hét kilométert gyalogolni feltámadása napján két tanítványával Emmausba?

Hogy lehetett az, hogy még aznap este részt vett jeruzsálemi tanítványai vacsoráján is? (Lk.24:36-43)

Testvéreim! Csak egy tökéletes és Isten-ember tud feltámadni a halálból lelki és fizikai testben, a bűnös ember nem, a mi testünk a sírban marad, ott elenyészik, porrá lesz.

Mi már tudunk atomokról, molekulákról, Isten keze tartja össze azokat. Így tartotta össze Krisztus testét is, hogy rothadást ne lásson és feltámasztotta a halálból. Ez volt Isten legnagyobb csodája, megmutatva örök isteni erejét, mely győzedelmeskedik a sötétség, bűn, gyötrelem felett, bizonyítva azt, hogy nem a halálé az utolsó szó!

Csodák mindig voltak és lesznek? A feltámadott Jézus csak Istentől nyert isteni erejével tudta megjárni a Jeruzsálem-Emmusi utat, s zárt ajtón át is bejutni tanítványaihoz! (Jn.20:26)

Testvéreim láthatjuk, Istennél semmi sem lehetetlen!

Legyen a mi hívő biztonyságtételünk: „Feltámadott az Úr biztonnyal!”

Kellemes húsvéti ünnepeket kívánok!

Molnár István
lelkipásztor

Gyülekezetünkben szolgált Főtiszteletű Dr. Szücs Zoltán püspök úr

-Dr. Szücs Zoltán Főtiszteletű püspök urat hallhattuk 2003.dec.7-én az ácsi református templomban szolgálni. A Cálvin János Teológiai Akadémia professzora két teológián is tanít.

Hallhatnánk valamit erről a másfajta szolgálatáról?

-A kérdésre egyszerű válasz nincs, ugyanis a történelmi háttér nélkül az csupán hiányos és tisztán meg nem érthető töredék lenne. Így megpróbálom dióhéjban felvázolni a kereteket.

1948. november 4-én „a népcseré” ördögi fortélyait felhasználva családommal együtt kitelepítettek bennünket a Felvidékről /mostani Szlovákia/. Az 1956-os forradalom idejében én másodéves teológiai hallgató voltam Budapesten. Október 24-én golyóval a combomban (mely most is ott van) cipelt be két legjobb barátom, teológus társam a Rádió stúdiójától a Szent István kórházba. Öt nappal később mindkettőjüket vöröskeresztes szolgálatban lötték agyon. Egyikőjüket Herczeg Lajosnak hívták, aki megmentette az életemet. A másik neve Magócsi István. Két legjobb professzorom Dr. Papp. László dékán és Dr. Nagy Barnabás meglátogattak a kórházban, ily szavakkal: ”megalázott és kihasznált népünkért, szabadságunkért becsülettel helyt álltál. Büszkéek vagyunk rád”. S mindkettő megölelt és megcsókolt. Teológus társaimmal együtt ítétek el 1957-ben, bár engem távollétemben, mert életemet mentve, már ekkor Ausztriában voltam. A teológia politikai nyomásra törölt bennünket hallgatói listájáról.

Ezzel a háttérrel számomra, szinte isteni igazság szolgáltatásnak tűnt az, hogy ugyan az a teológia - nem Bécs, vagy Princeton, ahonnan diplomáim vannak,- meghívott engem tanítani 2001-ben és később 2002-ben a komáromi Calvin János Teológiai Akadémia. Én mind a két meghívást Istenünk legnagyobb kegyelmi ajándékának és nem saját érdememnek tekintem. Számomra egy ipolypásztói palóc számára ez az ajándék a legnagyobb megtiszteltetés, mely túlszárnyalja úgy püspökké választásomat, mint emeritus püspökké választásomat. Végre hazaérkeztem!

Budapesten sákramentumokat, kétnyelvű lelkézséget, haladó angolt, szociálpszichológiát és a sákramentumok homiletikáját tanítom. Komáromban harmad és negyedéves hallgatóknak liturgikát, negyed és ötödéveseknek homiletikát és évfolyamtól függetlenül mindenkinek haladó angolt

tükröz a tanrend. Ezek az előírt tárgyak. Én viszont nagyon remélem és kérem Urunkat, hogy mindezeknél sokkal többet adhassak át fiatal kollégáimnak. Elkötelezettséget, emberségességet, humort, önbecsülést, odaszenteltséget, alázatot és a szolgálat örömét szeretném a szíveikbe plántálni. Bennünket a Mindenható Isten „munkatársainak” hívott el és minden emberi fogyatékoságunk ellenére annyira bízik bennünk és becsül bennünket, hogy reánk bízta az Ő üzenete tolmácsolását, az evangéliumot, az Ő szeretete, megváltása, érettünk földre hajolása, megigazítása és megszentelése öröm-üzenetét. Ennél szebb, felemelőbb, örömtelibb és szívet, lelket melengetőbb küldetés, elhívás és feladat nincs ezen a földön.

Ez az, amit remélek, hogy tanítok, hogy mi nem az egyház, vagy a gyülekezetek, hanem Urunk alkalmazottai, béke és szeretet követői vagyunk, és Őt nem csupán a magas mennyekben, hanem elsősorban embertársainkban kell szeretnünk.

-Professzor Úr! Ön édesapja mellett,- aki lelkész volt-, már gyermekkorában megismerkedett a református egyház életével. Ugyanakkor hosszú éveket töltött el amerikai lelkésként, de ismeri a magyarországi helyzetet is. Miben látja a különbözőséget vagy azonosságot az amerikai és a magyar református egyház gyülekezeti élete között?

-Az amerikai és a magyar egyházi élet között legalább nyolc alapvető hozzáállási és viszonyulási különbség van. 1. Amerikában az állam és az egyház teljesen külön van választva és nem avatkozhatnak bele egymás ügyeibe. 2. Az amerikai egyházak nem pénzért nyújtják a kezüket, hanem teljesen önfenntartóak. Az adakozások mellett, melyek a liturgia szerves részei, a megáldás és az Urunknak való ajánlás után az Úrasztalára helyeztetnek nagyon sok rendezvényt, ebédet, vacsorát és bált. Amelyek azt a célt szolgálják, hogy az egyháznak meg legyen az anyagi kerete a munkája és a missziója elvégzéséhez. Ezzel a közösségi munkával teremtenek lehetőséget arra, hogy magyar testvér egyházainkat és más missziókat oly bőkezűen segítsenek. Ők odaszánt, kemény és becsületes munkával igyekeznek építeni Isten országát és az általa rábízott munkát ezen a Földön. 3. Az amerikai egyházak taglétszámát nem a megkereszteltek, hanem az egyházfenntartók, úri szent vacsorával élők és az egyház életében résztvevők határozzák meg. Ez a szám természetesen kisebb, de jóval hatékonyabb. 4. Az amerikai egyházaknak több

szervezete van, mint az itthoniaknak (pl. női vagy imakörök, betegsegélyzők, ifjúsági- és sportegyesületek) Ez azt a célt is szolgálja, hogy minden tagjuk számára biztosítsanak egyházi részvételt, szolgálatot és egyházhoz tartozást E szervezetek különböző missziókat támogatnak. 5. Az amerikai egyházakat is a presbitérium vezeti a lelkésszel együtt. A jól szervezett gyülekezetekben bizottságok készítene elő és vizsgálják meg szinte minden gyülekezettel kapcsolatos dolgot, vagy problémát. 6. Az előbbiekből világossá válik, hogy az amerikai hit közösségekben a lelkész feladata főképpen a gyülekezet lelki tevékenységére és életére koncentrálódik. Bár ő is részt vesz mindenben, de a gyülekezet lelki vezetése, táplálása, gondozása a fő dolga és felelőssége. Elvárják tőle a látogatást az úgy otthonaikban, mint a kórházi ágyon, az öregek otthonában, sátoros ünnepeken úrvacsorával egybekötve.- 7. Az amerikai élet gyorsabb, hektikusabb és anyagilag gazdagabb, mint a magyar. Ebből adódik, hogy a gyűlések, összejövetelek szervezettebbek, pontosabbak és időhöz kötöttebbek, mint idehaza.” Az idő pénz”-mondja az amerikai közmondás.

A prédikálási stílus gyorsabb, azaz rövidebb és illusztrációkkal teli, hogy az ígét valamihez kötni tudják a hívek, s hazavihető és keresztyén életükben gyakorolható lehessen. Sajnos ez itt-ott az igei

„ A Biblia a lelkem tápláléka, felüdíti a lelkem...”

Nőkonferencia Ácson

Nőkonferenciai ünnepi istentiszteletünkön Nt. Révfalviné Budai Julianna hirdette Isten Igéjét Lukács evangéliumának a 10. rész 38-42-ik verse alapján.

Márta és Mária története megtanít minket arra, hogy mindig legyen időnk az Úr számára, Jézus lábaihoz való figyelő leülésre. Nagyon sokszor nincs időnk a szeretetre, sem az odafigyelésre, gyermekeinkre, szüleinkre „halaszthatatlan” munkáink miatt. Pedig az Úr egyszer majd megkérdezi: Mire volt időd? Legszebb lesz azt mondani: Mindig van időm az Úr lábaihoz ülni csendességben, s figyelni az Igére, hogy erőt merítve belőle tudjunk szeretetben törődni gyermekeinkkel, szüleinkkel, szeretteinkkel.

Gyülekezetünk énekkara három énekkel készült a szolgálatra, amelyeket a prédikáció után hallhattak a testvérek.

prédikáció rovására is megy és a prédikációk túl gyakorlativá, színházivá válnak és nem eléggé biblikusak.

8. Czine Mihály kiváló magyar irodalom professzorunk, ékesen megírta, hogy a magyarságtudat Amerikában, mint megtartó erő, csak az egyházak és különösen a református egyházak körül és hatására maradt meg. Bár ez inkább hasonlóság, mint különbség, hiszen Magyarországon az egyháznak éppen ilyen fontos, nemzet szolgáló feladata és szerepe van.

Ez abban is megmutatkozik, hogy szív, tüdő gépektől kezdve dollár milliókig segítették és segítik a magyar testvéreket a Kárpát-medencében. Számtalan esetben, amikor a zsarnokság és kiszolgáltatottság miatt testvéreink itt nem emelhették fel a szavukat, akkor ők ott tüntettek, ordítottak, kérleltek és harcoltak, s mindig igyekeztek képviselni itteni testvéreink érdekeit.

Nagyon sokan már a magyar nyelvet sem beszélik, de öntudatuk és szívük büszkén magyar.

De lehetünk bárhol a világon szívünk, az Úr Jézus Krisztusban együtt dobban.

Az ácsi gyülekezet nevében köszönjük a püspök úr szolgálatát, és Isten áldását kívánjuk további életére és munkájára.

Semseiné Késmárky Ágnes

Márkus Mihályné a Változó feladatokról a hagyományos gyülekezetekben címmel tartott előadást. A tatai gyülekezeti életben aktívan kiveszik a részüket a Nőszövetség tagjai, akik közül számosan presbiterek is. A fiatal mamáknak a baba-mama kör segít tanácsadással a babák és kisgyermekek gondozásában, nevelésében. A hitoktatásban részesülő gyermekek számára rendszeresen szerveznek játszóházat, gyermektáborokat és szülőkkel együtt szilveszteri együttlétet a gyülekezet közösségében.

„Jó dolog hazatalálni a fészekbe, ahová édesanyámmal jártunk!” -kezdte a beszámolóját Nt. Kálmán Szabolcsné az amerikai magyar egyházak életéről. A Nőszövetség munkájával segíti az egyház fennmaradását. A gyülekezeti tagok mesterei a találó segítségnek, kinek milyen támogatásra van szüksége. Sok szeretettel emlékezett vissza, a minden évben hagyományosan megtartott Világtestvériség közös úrvacsorára, amelyet mindig október 1-jén tartottak. Két gyülekezet ilyenkor

közösen vett úrvacsorát, s istentisztelet után együtt ebédelték. Nagyon szép, követendő szokásról hallottunk tőle, mely szerint a 80. életévüket betöltőket istentiszteleten köszöntötték és ajándékkal kedveskedtek nekik. „Ha azok tudunk lenni, akik le tudunk borulni Jézus lábai elé, ott a Lélek munkálkodni fog.” Ezzel a szép gondolattal köszönt el az előadás végén Nt. Kálmán Szabolcsné. Nt. Ivanics Hajnalka lelkész a káposztásmegyeri lakótelep gyülekezeti életbe avatta be a Nőkonferencia résztvevőit. Isten a kapunyitás szolgálatát bízta a lelkész családra, mivel most építik a templomot és a gyülekezeti termeket. Az asszonyok háromféle körből választhatnak, melyikben szeretnének tevékenykedni. Különböző kézimunkákat végeznek az egyikben, pl. terítőt az úrasztalára vagy keresztlőre babaholmikat s egyebeket. Az asszonykörben bibliai házasság gondozó és gyereknevelési tanácsadás folyik. Szerdán délelőtt pedig a baba-mama kör tagjai találkoznak. A cél mindegyik közösségi

Határokon átívelő örömmüzenet

Mint az sokunk számára ismeretes, a Kárpát-medencében hat magyar nyelvű teológia működik. Négy az anyaországban és kettő a határokon túl (Kolozsvár, Komárom). A teológushallgatók az adott országban végzik a legációk szolgálatukat, de vannak kivételek. Ilyen kivételes alkalom volt idén az én karácsonyi szolgálatom.

Lehetőség nyílt számomra, hogy a karácsonyi örömmüzenetet Magyarországon hirdessem. Komáromban, Koppánymonostoron, majd két alkalommal Ács községben szolgáltam. Az ácsi gyülekezetbe való megérkezésem megannyi emléket élesztett újjá bennem, hisz ebben a gyülekezetben már többször megfordultam. Megérkezésemkor a helyi lelkipásztor, Nt. Molnár István fogadott, aki legnagyobb meglepetésemre palástban való szolgálatra buzdított. Bevallom, ez az erdélyi szokás váratlanul ért, de ma már kellemes emlékeket ébreszt bennem. Úgy gondolom, soha nem fogom elfelejteni, hogy életem első palástos szolgálatára Ácsra került sor.

Az istentisztelet végén a gyülekezettel együtt énekelhettem előbb a magyar, majd a székely Himnuszt. E két fohász eléneklése szívszorító

körben Isten Igéjében való elmélyedés, s egymás terhének hordozása. A kezdő áhítat után közös kézimunkázás vagy egyéb tevékenység történik. Léleképítő, lelkigondozói beszélgetésekre kerül sor ezeken a találkozásokon. Így lélekben felfrissülve az Ige örömétől a család erős bástyái tudnak lenni.

Ezen kívül kis könyvtár segíti a szülőket a gyermeknevelésben, amelyből kölcsönözni lehet.

Megható volt Péntek Lajosné Abai Lília bizonyásgtétéle, aki 50 éve származott el Ácsról Nagyigmándra. „Hálaadás van a szívemben, mikor az ácsi templomba belépek, hiszen ez az a hely, ahol 72 éve megkereszteltek.”- mondta az idős asszony.” A Biblia lelkem tápláléka felüdíti a lelkem, s hálával köszönöm meg a mennyei Atyámnak.”

A Nőkonferencia végén Nt. Molnár István lelkipásztor megköszönte a testvéregyházak s minden kedves vendég részvételét, s szeretetvendégségbe invitálta a jelenlévőket.

Semseiné Késmárky Ágnes

II. éves teológus

emlékként maradt meg bennem, mivel az én szülőföldemen az elmúlt évtizedekben tilos volt énekelni nemzeti imádságunkat.

A legemlékezetesebb dolog azonban nem a templomi szolgálatom volt, hanem egy azt követő beszélgetés. Ma is tisztán él emlékeimben Istennek az a parancsa, amit akkor a szívemre helyezett: Oda kell menned! Bár nem tudtam, mit fogok mondani egy olyan családnak, aki nemrégiben veszített el egy szerető férjet, édesapát, de nem tehettem mást, minthogy engedelmeskedtem Teremtőmnek. Úgy érzem, az azt követő pár percben egy áldásos beszélgetésre került sor, amely csak remélni tudom, hogy enyhítette a gyászolók fájdalmát. Ha így történt, már értem, hogy miért akarta Isten azt, hogy én egyszer ácsi legátus legyek.

Végül pedig szeretném megköszönni azt a nagy szeretetet, amit az ácsi gyülekezettől kaptam. A meleg kézfogásokat, a biztató szavakat. Remélem, hogy az a vendégszeretet, ami ezt a gyülekezetet jellemzi, mindig megmarad Ácsra.

Isten áldását kívánván az ácsi református gyülekezetre, maradok tisztelettel:

Szuhay György

III. éves teológus

Túrmezei Erzsébet: Harangok hívnak

Harangok hívnak, szép, zengő szóval.
Hangjukban Krisztus hívása szólal:
„Kegyelem, áldás, erő vár rátok!
Jöjjetek hozzám! Békét találtok.”

Harangok zúgnak Énekek zengnek.
Hála az élő, örök Istennek!
Nagy irgalmaért, szeretetéért!
Templomépítő ősök hitéért!

Háza mindnyájunk szent menedéke.
Hangzik az ige. Árad a béke.
Jó meleg fészek fáradt madárnak.
Benne a mennynek kincsei várnak.

Éled a hitünk, újul a lelkünk:
Jézus Krisztusban életet leltünk.
Boldog győzelmes sereggé válunk.
Van hős Vezérünk, van erős várunk.

Vallói vagyunk ősök hitének.
Évszázadokon átzenget az ének.
Harangok hívnak szép zengő szóval,
S hangjukban Krisztus hívása szólal.

Farsangi bál

Február a bálók ideje. A presbiter bál farsang utolján, február 20-án került megrendezésre immár 10. alkalommal. A már hagyományosan megtartott bál helyszíne a Tóth vendéglő volt. Mindenki szeretettel és izgalommal készült erre az eseményre. A bálozók között idősebbek és fiatalabbak is voltak. Este 7 órakor gyülekeztünk, 8 óra körül szolgálták fel a finom vacsorát. Előtte a tiszteletes úr rövid köszöntőt és imát mondott. A vacsora után megkezdődött a tánc. Örömmel írom le, hogy a legidősebb, a 91 éves Szabó Gyula bácsi jó pár keringőt végig táncolt az éjszaka folyamán.

Mindenki nagyon jól érezte magát. A tánc szüneteiben Nagy Sándor tiszteletbeli gondnok javaslatára sok szép, régi magyar nótát és ének hangzott el, mondván hadd hallják a fiatalabbak a régi nótákat, hisz ők már nem erre mulatnak. Éjfélkor tombolahúzás; izgalommal lestük a számokat, vajon nyerünk-e valamit? Sajnos a mi asztalunknál nem nyert senki. Majd talán jövőre több szerencsénk lesz! Kis pihenő után ismét megkezdődött a tánc, s folytatódott hajnali 4-5 óráig. Úgy gondolom, aki eljött a bálba jól érezte magát a farsangbúcsúztatón.

Imádkozzunk:

Urunk, hadd szálljon most diadalmasabban az ének, mint egyébkor, az imádság bizakodóbban, mint bármikor életünkben. Hadd szálljon hozzád a dicsőítés Istenünk, mert olyan csodát vittél végbe, amit ész fel nem foghat, értelem meg nem magyarázhat. Újjá teremtettél bennünket Urunk. Bocsásd meg nekünk, ha önzők vagyunk, és először magunkra gondolunk. De értünk volt minden. Gyász, kiáltás, halál, minden s a föltámadás mindennek fölött. Áldunk Téged Urunk, hogy nem csak velünk, hanem a földeddel, a Te birtokoddal vitted véghez a

legnagyobb csodát. Amiről eddig úgy tudtuk és hétköznapi módon úgy is hisszük, hogy nem más, mint egy nagy ravatalozó, földje temető. Íme megmutattad, hogy a Te szántófölded. Az elvetett magok majd újra sarjadnak, s a halál helyén élet támad, s a termés Téged fog dicsőíteni. Köszönjük Neked, hogy ma mindent ünnepelhetünk, mindennek fölött az életet. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

Körmendi Lajos
lelkész

**Ének Isten irgalmáról
Dávidé**

*Áldjad lelkem az Urat
és egész bensőm az ő szent nevét!
Áldjad lelkem az Urat,
és ne feledd el, mennyi jót tett veled!
Ő megbocsátja minden bűnödöt,
meggyógyítja minden betegségedet,
megváltja életedet a sírtól,
szeretettel és irgalommal koronáz meg.
Betölti javait életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.*

Egyházunk hírei - változások:

Akiket megkereszteltünk:		Alföldi Lajos	83
		Bartha Sándorné	90
Bédi Zsuzsanna		Szül. Czina Erzsébet	
Takács Norbert		Kovács István	90
Veller Szabolcs		Ódor Bálintné	70
Vörös Zsanett		Szül. Kollár Anna	
Akiktől elbúcsúztunk:		Bereczky Sándor	68
		Tribolt Lajos	84
		Babcsika Pálné	85
Szőnyi János	74	Szül. Polmüller Irén	
Szűcs Dezsőné	68	Asbóth Ferenc	67
Szül. Véri Éva		Gombás Györgyné	81
Hatajer Ferencné	68	Szül. Kelemen Ilona	
Szül. Száki Etelka		Czigány István	46
Narancsik Kálmán	80	Vass Imre	79
Hegedűs Bálint	78	Gazdig János	75

Az adatok a 2004.január 1 - 2004. március. 31. közötti állapotot tükrözik.